

[Poul Møller.]

skal dækkes ved besparelser på statsbudgetterne.

Da vi tidligst regner med, at det kan træde i kraft i skatteåret 1960-61, må dækningen naturligvis afhænge af en samlet bedømmelse af den statsfinansielle stilling på det tidspunkt, dette finansår påbegyndes. Vi anser det imidlertid for betydningsfuldt, at folketinget tidligst muligt søger at nå frem til en sådan afvikling af statsudgifter, at skattelettelsen virkelig kan blive aktuel fra 1. april 1960. Vi mener det muligt at nedbringe udlånene til boligbyggeri til 100 mill. kr. årlig imod det for finansåret 1959-60 budgetterede beløb på 350 mill. kr. Den øvrige offentlige udlånspolitik ønsker vi ligeledes afviklet i et sådant tempo, at udgifterne hertil kan nedsættes med i hvert fald 40 mill. kr. i forhold til budgettallene for 1959-60. Endvidere ønsker vi, at de statslån, der er ydet i henhold til byggestøttelovene af 1946 og 1951, og som stadig modtager ekstraordinært rentetilskud, i fremtiden forrentes med lånenes normale rentesatser, der er væsentligt under markedsrenten, hvorved 25-30 mill. kr. vil kunne indvindes. Det fremgår heraf, at der er god mulighed for at sikre den fornødne dækning til gennemførelse af de foreslåede skattelettelser, såfremt viljen er til stede, hvad vi meget håber på.

Jeg skal herefter ganske kort redegøre for hovedformålet med forslaget.

Som det fremgår af det, ønsker vi en reform af vor statsbeskatning med bevarelse af retten til at fradrage betalte skatter, og vi mener det muligt at fjerne det nuværende systems værste skavanker uden at gøre vold på denne ret, som et flertal i dette høje ting hidtil har tilsluttet sig.

Vi ønsker, at den fremtidige skattelovgivning skal indeholde et kraftigere incitament for den private opsparring, hvilket ikke mindst er ønskværdigt, når den offentlige udlånspolitik skal afvikles. Vi foreslår derfor, at de gældende opsparingsfradrag øges fra 1 000 kr. til 1 500 kr. for familieforsør-

gere og fra 600 kr. til 750 kr. for enlige. Dette forslag bygger på den grundopfattelse, at privat erhvervsliv skal og bør finansieres ved privat opsparring. Det er vor tro, at den almindelige skattelettelse, der er særlig betydelig for mellemstanden, også vil fremme borgernes opsparringsevne. Det samme formål tilsigter vort forslag om væsentlige lempelser i formuebeskatningen, hvorved alle formuer under 100 000 kr. gøres skattefri og formuer fra 100 000 til 400 000 kr. får en skattelettelse. Principielt anser vi formueskatten for en misforståelse, men vi har ikke set mulighed for på nuværende tidspunkt at komme videre. Endelig ønsker vi, at de, der har etableret sig — og i forbindelse med etableringen har måttet påtage sig tyngende gældsbyrder — får tilsvarende mulighed for skattefrit at afdrage på etableringsgæld.

Gennemføres disse opsparingsfremmende foranstaltninger, vil lovgivningsmagten have ydet den private opsparring gode vilkår og dermed lagt grunden til øget investering i vort erhvervsliv.

For at udvikle borgernes lyst og evne til selv i videre udstrækning at klare opgaver, der ellers vil komme til at påhvile det offentlige, foreslås det, at bidrag til sociale, kulturelle, religiøse eller andre almennyttige formål delvis fritages for beskatning, så alle disse samfundsnyttige institutioner kan få et rigere liv.

De nuværende børnefradrag ønsker vi ajourført, og de foreslås forhøjet til 1 000 kr. pr. barn, gældende for hele landet. I modsætning til nu skal de kunne bevares, indtil barnet er fyldt 22 år, såfremt det sambeskattes med forældrene. Formålet hermed har været at lette beskatning for familier og i højere grad give hjemmene en mulighed for selv at klare udgifter til barnets uddannelse. Ikke mindst på baggrund af den befolkningsmæssige udvikling i de nærmeste år med de store ungdomsårgange tillægger vi dette stor betydning. Til gengæld for de øgede børnefradrag og den helt igennem lempeligere beskatning, der foreslås, har vi